

Sygn. akt II K 23/14

POSTANOWIENIE

Dnia 1 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Koszalinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Matejko

Protokolant: sekr. sąd. Adriana Jurek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Koszalinie – Agnieszki Karbowskiej-Suszek

w sprawie P. W.

z wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania

p o s t a n a w i a

1. na podstawie art. 572 kpk umorzyć postępowanie w sprawie wydania wobec P. W. wyroku łącznego,
2. na podstawie § 2 ust. 1, 2 i 3 w zw. z § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. U. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych 60/100) złotych w tym podatek od towarów i usług tytułem pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;
3. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 7 lutego 2014 roku do Sądu Okręgowego w Koszalinie wpłynął wniosek P. W., w którym skazany wniósł o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych w dwóch wyrokach.

Sąd ustalił, iż P. W. był dotychczas prawomocnie skazany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Białogardzie Zamiejscowego Wydziału Karnego w Świdwinie z dnia 1 lutego 2011 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VII K 842/10 za czyn popełniony w dniu 9 października 2010 roku;
- wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 3 października 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II K 46/13 za czyn popełniony w dniu 9 grudnia 2012 roku w okresie od września do 3 listopada 2012 roku.

Wniosek skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 85 kk Sąd orzeka karę łączną tylko w takich sytuacjach, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw (...).

Zawarty w art. 85 kk zwrot: „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: Uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego mająca moc zasady prawnej z dnia 25.02.2005 roku, I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13).

Biorąc pod uwagę daty popełnienia przestępstw, za które P. W. został skazany Sąd stwierdził, że pierwszy chronologicznie wyrok wydany przeciwko niemu tj. wyrok Sądu Rejonowego w Białogardzie Zamiejscowy Wydział

Karny w Świdwinie zapadł przed popełnieniem przez skazanego kolejnych przestępstw objętych wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie. Pierwszy wyrok został bowiem wydany w dniu 1 lutego 2011 roku, zaś kolejny popełniony przez skazanego czyn zaistniał dopiero w okresie od września do 3 listopada 2012 roku (a następny 9 grudnia 2012 roku). W przedmiotowej sprawie nie zachodzi realny zbieg przestępstw. P. W. został bowiem skazany pierwszym wyrokiem za popełniony czyn, zanim dopuścił się kolejnego przestępstwa. Tym samym brak jest podstaw do wydania wyroku łącznego. W konsekwencji postępowanie należało umorzyć na podstawie art. 572 kpk.

Z uwagi na okoliczność, że skazany reprezentowany był przez obrońcę wyznaczonego z urzędu, Sąd na podstawie § 2 ust. 1, 2 i 3 w zw. z § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz wyznaczonego adwokata wynagrodzenie wraz z obowiązującą stawką podatku od towarów i usług.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk.

Mając na uwadze przedstawione motywy Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.